



Ingers tankar



Det föds för få barn

Ideligen tas det faktum upp att det föds för få barn, inte bara i Sverige utan i hela världen. Varför, frågar sig de lärde och kan inte komma på orsaken.

Det är nog inte bara EN orsak utan en hel rad av orsaker. Som gammal tant har jag min egen hypotes och den innehåller flera komponenter.

För det första är det väl ansvarskännande att inte vilja sätta barn till världen då man skonar dem från allt elände barnen kan komma att få brottas med.

Klotets framtidsutsikter förmörkas av det som människan orsakat genom skövling av resurser, misshushållning, utsläpp av gifter och ständiga krig. Att inte känna hopp och förtröstan inför framtiden är världens bästa preventivmedel.

För det andra har människans sätt att vara och leva ändrats genom vår tidsanda. Flertalet föredrar ett singelliv.

Man lever hellre ett pseudoliv genom sitt umgänge med någon skärm. Där presenteras en idealbild om hur man ska se ut och hur man ska leva. Man kan alltid skaffa sig en hund.

Många människor, både av hon- och hankön känner sig misslyckade om de inte tror sig leva upp till normen.

Å andra sidan tycks unga människor ofta ha en lång kravlista på en eventuell partner, som måste uppfyllas innan de inleder en relation.

För det tredje så ingås äktenskap och skaffas barn när folk är betydligt äldre än tidigare. Följden är att fertiliteten gått ner och de som ändå



vill ha barn kan få vänta länge, om de ens lyckas åstadkomma en graviditet. Det visar väl det ökande behovet av IVF*?

Både män och kvinnor kan säkert också vara påverkade av olika saker i vår miljö som skadat deras biologiska funktion.

För det fjärde har det konstaterats att män är mindre intresserade av att skaffa barn än kvinnor. Sex går bra men dess naturliga följd är mindre önskvärda.

Över huvud taget är själva synen på samvaron mellan könen nog påverkad av den moderna synen på sex som presenteras i olika medier, liksom i det råa samhällsklimatet.

Man kan säkert ha både prestationsångest liksom känna avsmak för intimare umgänge.

För det femte så finns det en socioekonomisk aspekt. Den ökade klyftan i samhället mellan de rika och mindre lyckligt lottade spelar naturligtvis in.

Det kostar att skaffa barn. Och det kostar länge. De som måste vända på varje slant för att klara livet tänker nog inte i första hand på att öka på bördan.

Bland de förmögna och väletablerade är det en klassmarkör att ha många barn. Man visar upp sin potens i klanbyggande. Deras avkomma har sin framlid tryggad från vaggan till gravan.

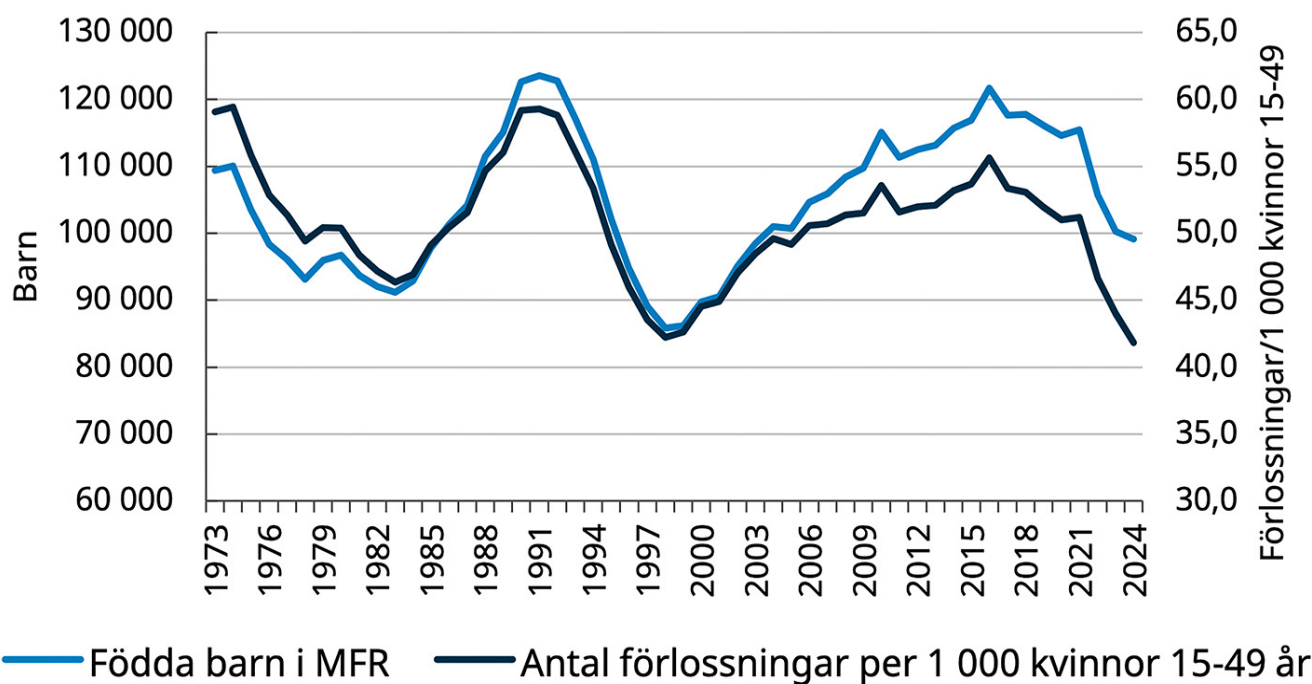
Det sjätte och viktigaste är inställningen till att vilja vara förälder. Utöver det rent ekonomiska kostar det på att ta på sig föräldraansvar.

Man är tvungen att satsa av sina själsliga resurser, ha tålamod, förstå, vara den **vuxne** hela tiden och vara kapabel att lotsa, hjälpa och stötta tills barnet kan klara sig själv.

Kan man hantera alla dessa svårigheter och begåvas med en telning kan livet få ett lyft utan like.

* IVF är en förkortning av **in vitro-fertilisering**, som betyder befruktning utanför kroppen.

Antal födda barn, antal förlossningar per 1 000 kvinnor 15-49 år, 1973-2024



Källa: Medicinska födelseregistret, Socialstyrelsen

Inger Klintberg Danielsson 26-05-09